

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. De Patriâ Divi Iosephi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

ribus, non medioeriter oculos perstringant, ut & hoc praesertim Sancti Josephi exemplum, & alia aliorum non paucorum similia, nullum excusationi locum eis relinquant. Has porro virtutes speciales in decursu hujus operis suis locis demonstrabimus.

XXXVIII Sexta & ultima hujus rei ratio ut D. Josephus exinde amplius mereretur: sine dubio enim D. Josephus incomparabiliter plus meruit alendo Christum & Matrem ejus ex laboribus & sudoribus suis, quam si id fecisset ex superabundanti & superfluis, ei que ex hoc & Christus & Beata Virgo plus obstricti sunt, nobisque omnibus magis proderunt pro eisdem alendis ab ipso suscepti labores, & sudores defudati. Non possunt satis Sancti Patres exaltare meritum charitatis & misericordiae erga pauperes eo quod sint membra Christi moralia, vide hujus virtutis encomia apud illos. Sed quanta haec si cum illa quam D. Josephus erga Christum & ejus Matrem exercuit comparetur? Excedit haec illum in quatuor, primo, in eo quod ipse non membra Christi ut divites, sed Christum ipsum in personam propriam & ejus Matrem quam plus se diligebat, imò plusquam omnes creaturas simul, pavit. Secundo, in eo quod illos non ex superfluis, sed ex laboribus suis eos pavit, quod, inquam, corpus suum fatigaverit, quod sudaverit ut eos aleret: ut proinde sudores ejus in sanguinem quem pro nobis Christus effudit, in lac quo Beata Virgo ipsum lactavit, conversi sint. O beati labores! o pretiosi sudores! Tertio, ratione affectus & amoris majoris, pietatis & sollicitudinis intensioris quam eos aluit: quam quis dubitat fuisse maximam & intensissimam? quanto enim cum affectu amore, pietate, sollicitudine pro eis laboraverit & sudaverit, quis concipere, quis edicere possit? Quarto, ratione continuationis, fuit enim ipsius charitas, providentia, pietas cum intensissima intentione, erga illos quotidianam imò horariam, cum non cessaret à labore sollicitudine & vigilantia, ut eos aleret adeo ut propter haec infinitè ferè meruerit. Quam ergo aptè de eo pronunciate,

rim cum Psalmista: *Pavit eos in innocentia cordis sui.*

CAPUT XIV.

De Patriâ & Parentelâ Divi Josephi.

UESTIO hæc de Patriâ & Parentelâ pertinet ad hominis natales, & post majores ex quibus quilibet natus est, nullam habemus majorem conjunctionem quam cum consanguineis ex quorum majoribus ut illi nati sumus, & cum concivibus ex quorum Patriâ ut illi oriundi sumus. Quocirca & consanguineus & concivis dicitur frater, idest ferè alter: hic, quia ex eadem gente, ille quia ex eodem communi Parente progenitus, & vocantur frater ille gente hic cognatione: sic ut infinita alia exempla omittamus Abraham Patrius & Loth nepos dicuntur fratres. Sic Paulus Judæus vocat Judæos fratres suos ad Rom. cap. 9. v. 1. Disceptationi igitur de Progenitoribus D. Josephi satis aptè & consequenter quaestionem de ipsius Patriâ ac parentelâ assumimus in duas Sectiones partitam. Quarum prima erit de Patriâ, secunda de Parentelâ.

SECTIO PRIMA.

De Patria Divi Josephi.

QUOD etiam magni Oratores summorum Virorum quos laudare aggreduuntur encomium non solum à majoribus ex quibus progeniti sunt, sed etiam à loco in quo nati sunt & educati, & ab aëre quem hauserunt solent exordiri, tam mihi semper mirum visum est, quam hoc frequentissimum esse video. Et meritò, *Nonne enim videmus, inquit Seneca lib. 7. de beneficiis, ferrum ex iisdem antris proferrì quibus aurum & argentum?* Quid ergo loca in quibus vel nati sumus vel degimus possunt ut nos meliores reddant? nimis extrinseca sunt & extranea à nobis ista, ut quidquam bonitatis vel justæ laudis adjicere possint; quamvis non diffitear tempestiem climatis, vel exempla &

O 2

con-

Synopsis

Magnabit
D.
Josephus
et
c.

consuetudines eorum cum quibus vivimus adjuvare posse ad probitatem vel improbitatem.

III. Quare quod Scriptura Natale Solum Divi Josephi non exprimat bene est, hoc enim significat eum non inde mores hausisse, quod in aliis ut plurimum evenire docuit Divus Hieronymus lib. 1. in epist. ad Galat. c. 3. *Certus mos est, inquit, Scripturarum Patriarum solum consignare, ut eo quasi indicio communia vitia aut virtutes intimentur*, Ionæ cap. 1. Prophetam istum transfugam interrogant nautæ, quæ terra tua? & quo vadis? & ex quo populo es tu? ubi Theodoretus, *Invent, inquit, hæc dicere ut ex communibus gentis studiis & institutis hominis vitam agnoscant.*

IV. Sed quamvis verum sit homines excellentes maximè verò in Sanctitate, aut nihil, aut ferè nihil à loco in quo nati sunt trahere, certum tamen est loca ab hominibus qui in eis nati & educati præclara gesserunt nobilitari. Quem enim Aristoteles Peripateticorum Princeps Philosophorum dictus Stagyrites à Stagyra potuit trahere splendorem, quæ ante ipsum urbecula erat Græciæ obscura? Non ergò Aristoteles idè Stagyrites dictus quod ei Stagyra ut nativitatem ita splendorem aliquem contulerit, sed quod è contra hic ei pro nativitate, quam ab ea acceperat, gloriam rependerit & ornamentum. Sic de Bethleem Oppidulo Judæ aliàs ignobili, dicitur per Micheam Prophetam. *Et tu Bethleem terra Iudæ nequaquam minima es in Principibus Iudæ, ex te enim exiet Dux qui regat populum meum Israel.*

V. Hinc D. Isidorus Ægyptius lib. 1. Epistol. quæst. 281. de Sanctis Fratribus Basilio Magno Cæsariensi, & Gregorio Nysseno Episcopis loquens. *Ego, inquit, Sanctos illos è Cappadocia extitisse assentior, atque hoc potissimum Cappadocum improbitatis argumentum est: nam si isti ex illis minime effulsissent, malè feriat a natura generalis improbitatem tanquam à natura sibi inditam suis vitiis pratexere potuissent.* Econtra Themystius orat. 19. *Ridiculi, inquit, planè visi fuissimus, non Dei causâ locum honorantes, sed propter locum etiam Deum ipsum injuriâ afficientes.* *Ego & Amuletum, & Colophonem veneror*

propter veterem inibi Apollinis habitationem. Cæterum si propius nunc aliâ quâpiam in urbe Deus oraculum aperiat, èd proficiscar, imò Hercule ad quemlibet vicum, agrum, lucum, arborem, si quæ fortè illi arbor cara sit ut olim Iovi in Dodonâ Quercum fuisse fama restatur.

Certum est secundò, etsi loca nihil possint ut nos meliores reddant, faciunt tamen illustriores. Hinc dum patientissimi Job justitia narratur, patriam ejus enuntiat Scriptura, Job. cap. 1. vers. 1. *dicens. Vir erat in terra Hus nomine Job, & erat vir ille simplex, & rectus ac timens Deum & recedens à malo.* Majus enim fuit esse bonum inter malos quales erant Hussitæ Gentiles, infideles, Idololatræ & brutaliter viventes, quàm inter bonos; hinc idem Job sibi met attestatur dicens: *Frater sui draconum, & socius Struthionum.* Hinc Paulus dicit ad Philippenses cap. 2. vers. 15. *In medio nationis prava & perversa, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.* Hinc Angelo Pergami Ecclesiæ dicitur Apocal. cap. 2. vers. 13. *Scio ubi habitas, ubi sedes est Sathana, & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam.* Hinc Sancta Ecclesia Sponsi voce laudatur, cum ei in Amoris Cantico c. 2. v. 2. dicitur. *Sicut lilium inter spinas, sic Amica mea inter filias.* Benè ergò justus memoratâ terrâ inter iniquos vixisse describitur, ut juxta Sponsi preconium inter spinas lilium crevisse monstretur. Vide D. Gregorium lib. 1. moral. in Job c. 1.

Nostrer ergò Sanctissimus Patriarcha tantus cum sit, ut nulla illustri patriâ aut loco egeat ad sui commendationem. Sed quemadmodum Homerus Ductorem exercitus Salaminæ educatum atque agresti ritu in montibus institutum Mycenæo simul & Græcis ac Barbaris anteposuit. Sic D. Josephus licet in ultimo orbis angulo, licet in extremis mundi recessibus conceptus fuisset & natus, præferendus semper esset mortalibus universis: dum ergò Patriam ejus hic inquirimus, non èd id facimus quod ipse ab illâ, sed è contra quod illa ab ipso gloriam & nomen comparat; comparatura etiam si voluerit à tanto cive Mecenate Protectore salutem & felicitatem. Neque enim cives poterit non amare qui amat omnes nisi ipsi se charitate

ritate Patriæ abdicare perseveraverint. Igitur ad rem.

VIII. De Patriâ Sancti Iosephi duplex est sententia. Una est illorum qui volunt ipsum fuisse Bethleemitem. Fundantur in eo quod dicit D. Justinus Martyr in Dialog. ad Tryphonem Judæum, ubi loquens de D. Iosepho, ait: *Perrexit ex Nazareth ubi habitabat in Bethleem antiquam suam Patriam ut ibi describeretur.* Sed hæc ratio levis est. Nam D. Justinus dicens Bethleem antiquam Divi Iosephi Patriam, non ideo dicit quod velit ibi natum, sed quia ejus Majores ex eâ oriundi essent, & quia, ubi tunc ait D. Justinus, erat de domo & de familiâ David, qui fuit Bethleemites. Deinde quia Civitas illa ex quâ erat Caput cuiusque familiæ vocabatur Civitas omnium qui erant de eadem familiâ ubi eumque tandem nati essent, & ideo sub Cæsare Augusto ad illam quisque debuit accedere ut describeretur. Et notandum de D. Iosepho proficiscente in Bethleem ut ibi describeretur, dici quod profectus est in Bethleem Civitatem, non suam, sed David; eo quod esset de domo & de familia David.

IX. Igitur dico, Civitas ex quâ D. Iosephus est oriundus, in quâ vixit & obiit est Nazareth, Patria est Galilæa. Probatur prima pars, quia in Nazareth habuit domicilium sine dubio à parentibus suis acceptum ad quod duxit Beatam Virginem postquam ipsi desponsata fuit. Nam Christus Dominus ideo dicitur Nazarenus & Galilæus: quod scilicet in Nazareth Civitate Galilææ conceptus vixit usque ad tempus manifestationis suæ, non alibi quam in domo quæ spectabat ad D. Iosephum, ad quam ipse traduxerat Virginem post desponsationem. Confirmatur ex Divo Epiphanio hæresi 79 ubi ait: *Christus in Civitate Nazareth quæ nunc vivit, educatus est in domo Ioseph.* Sed clarius in Evangelio. Nam primò missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Ioseph, & ergò ibi Christus conceptus. Tum deinde Lucæ cap. 2. Ascendit Ioseph à Galilæâ de Civitate Nazareth in Iudæam in Civitatem David, ut profiteretur cum Mariâ despon-

satâ sibi uxore prægnante. Tertio, ibidem vers. 39. Et ut perfecterunt omnia secundum legem Domini reversi sunt in Galileam in Civitatem suam Nazareth. Et vers. 40. sequitur: Et ibant, scilicet ex Nazareth parentes ejus per omnes annos in Ierusalem in die solemni Paschæ, & cum factus esset annorum duodecim ascendit illis Ierusalem secundum consuetudinem dici festi, cum redirent scilicet in Nazareth, remansit puer Jesus in Ierusalem: tandem ibidem adhuc vers. 51. Iesus ab eis repertus in templo sedens inter Doctores actione finit descendit cum eis & venit Nazareth, & erat subditus illis. Ergò Christus Nazarethi conceptus, educatusque est, & vixit utique ad manifestationis suæ tempus: utique in domo Divi Iosephi ad quam Virginem post desponsationem traduxerat.

Sed ad hoc inquirunt nonnulli, domicilium quod Nazarethi incoluerunt D. Iosephus & Maria usque ad manifestationem Christi, eis obtigit ex hereditate parentum Beatæ Virginis, non igitur bene arguitur ab isto domicilio Divum Iosephum fuisse Nazarethanum. Sed

Respondeo, primò, qui hoc aiunt faciunt D. Iosephum adeò pauperem & tenuem, ut ne domum quidem habuerit, quod nec probabile, est nec credibile, nam D. Iosephus fuit filius legalis Heli & successit in ejus bonis. At quintus avus Heli ut ex Iosepho lib. 2. de bello Judaico cap. 35. & Philone in Breviario temporum habemus, omnem gubernavit Judæam & Galilæam: tanta igitur gloria non adeò potuit esse detrita in Heli, ut ne domum quidem unam haberet, in quam filius ejus Ioseph succederet.

Respondeo secundò, qui hoc aiunt, aiunt quoque Beatam Virginem in eadem domo natam: Sed hoc non habet probabilitatem, primò, quia nulla inibi extat aut extitisse scitur memoria, unde constet ibi locum fuisse nativitatis Beatæ Virginis: quod eo magis admirabile quò prisci fideles, Imperatores, imperatrices, nobilissimæ feminae, & Sancti Patres etiam ignobiliora conquirebant monumenta loco-

rum

Synopsis

Magnificat
D.
Iosephus
SV
171

rum, ut tradit S. Gregorius lib. 3. epist. 43. in qua ex celsō spiritus impetu ferebantur, nihil tamen extruxerint in Nazareth pro ortu Mariæ.

XIII. Porro qui hanc sententiam tenuerunt sequuti sunt historiam de Ortu B. Virginis, cuius cum incertus sit author & valde singularis sit: ista opinio parum habet firmitatis: in his sunt Gerson 4. part. serm. de Concept. S. Vincentius Ferrerius serm. de Nativ. Mariæ. Onuphrius in Chron. Ludolph. 1. part. vitæ Christi cap. 2. Pererius de benedictionibus Patriarcharum proph. 4. Rutilius Benzoni lib. 6. de Iubilæo, qui huic adhæserit, existimantes illius historiae authorem esse D. Hieronymum, eo quod extet inter opera ejus, quod tamen falsum esse constat.

XIV. Respondeo tertio, Beatam Virginem natam esse Hierosolymis in domo parentum, quæ erat ad templi valvas scælici omnine ut cuius uterus futurus erat aliquando templum Dei. Hanc veritatem his mihi persuadeo documentis. Primo ex Synesio in hymnis qui Mariam Solymitanam pangit; & ex Sancta Brigitta lib. 5. Revelat. cap. 13. ubi sic illa. *Qui ad locum istum, Ierusalem, venerit ubi Maria nata & educata est, non solum mundabitur, sed erit vas in honorem meum.* Clarissimæ huic sententiæ adhæret noster D. Damascenus qui Loca Sancta visitavit ut testatur Ioannes Patriarcha in ejus vitâ. Forsan in eâ professione habuit orationem priorem de Nativitate Virginis, quandoquidem per apostrophem ad probaticam piscinam quæ nascentem excepit Virginem, hæc dedit. *Fausta tibi sint omnia o. Matris Dei probatica! Patrum Regine domicilium. Fausta tibi sint omnia o. probatica! seminum Ioachim vetus sanum, nunc autem ovilis ratione præditi Ecclesia cælum imitans, atque olim quidem semel quotannis Angelum Dei excipiens, nunc cælestium virtutum copiosum agmen habens miraculorum abyssum.* Ejusdem coloris sunt quæ habet idem 4. de fide orthod. cap. 15. *In lucens editur Virgo in domo probatica Ioachim, atque ad templum adducitur.*

XV. Sed verbis paulò post in Damasceno sequentibus. *Editur partu Maria in domo ovilis Ioachim.* Decepti nonnulli Ma-

riam in solitudine inter greges & pastores natam existimaverunt: sed malè. Cum domus ovilis Ioachim dicatur quæ erat Hierosolymis Ioachimo ad forum pecuarium in quo oves & pecudes pro sacrificiis servari solebant: vel quod ut ait S. Hieronymus lib. de locis Hebraicis sacrificandæ oves ibi lavarentur: vel quia propè esset illam portam quæ dicitur porta gregis. Porta enim erat Hierosolymis quæ in templum greges sacrificandi inducerentur, tandem Latine idem est domus ovilis, quod Græcè domus probatica à voce *probaton*, quæ ovem significat.

Confirmatur ex sensu Ecclesiæ quæ in officio Nativitatis & Conceptionis Beatæ Virginis canit, *sicut Spina Rosam genuit Iudæa (non Galilæa,) Mariam*, vide Hugonem à S. Victore serm. 65. vide etiam Guillelmum Baldensel, qui vixit anno 1300. & accuratè suis oculis lustravit & indagavit Palestinæ monumenta qui Hodeporic. ad terram sanctam, hæc habet: *Ecclesiæ Beatæ Annæ Avie Christi satis pulchra est, contigua probaticæ Piscinæ, ubi Beata Virgo nata fuisse dicitur.* Vide item Bredembachium 26. Julii, Saligniacum, tom. 8. cap. 6. Vitricum cap. 58. Guillelmum Tyrium 11. belli sacri, nostrum Joannem Pascha D. 197. qui anno 1527. librum edidit de confecta à se peregrinatione ad loca sancta, qui iterum excusus est Lovanii anno 1663.

Firmius adhuc solidatur hæc doctrina ex constanti traditione quam decem aut undecim Rom. Pontifices probaverunt, qui ut in ordinario terræ sanctæ legitur, & ex itinerariis probatis convincitur, plures cõcesserunt Indulgentias & criminum remissiones probaticæ Piscinæ juxta Templum sitæ, eo quod in ea sit orta Deipara; quod nullus Pontifex fecit pro Nazareth, vel alio quovis loco. Idè Cotovicus lib. 2. Itinerarii dum locorum sanctitatem exprimit quæ sunt propè Templum Salomonis, hæc habet: *Ad lavam; inquit, reliquis mus sanum vetusti operis Sanctæ Annæ Virginis Matrî quondam dicatum Nativitate Virginis per celebre. Edes namque Ioachim & Annæ eo loci quondam extitisse, ibique natam esse Virginem à veteribus acceptum est.*

His

XVIII. His adde illam descriptionem Palestinae quae habetur ad finem Itinerarii Leonis de Rosmital, ubi post consignatas Beatæ Annæ Aedes prope piscinam probaticam Jerusalem, refert plenariam criminum remissionem illis sacris locis adnexam à Sancto Papa Sylvestro Constantini Magni & Divæ Imperatricis Helene matris ejus rogatu, quod ibidem Beatissima Deipara felici ortu edita fuisset.

XIX. Cùm igitur ex dictis hæcenus tam firmiter constet Beatam Virginem non Nazarethi, ut ex deceptione à libro de Ortu Beatæ Virginis falsò D. Hieronymo adscripto & inter ejus opera compilato, censuerunt illi, qui à nobis supra citati num. 13. unde quæso Beata Virgo statim à desponsatione sua cum D. Josepho transmigravit in Nazareth, ibique usque ad manifestationem Christi omnes permanserunt (propter quod Jesus dictus est & dici debuit secundum Prophetas Nazarenus) nisi ex eo quod Beatam Virginem D. Joseph sibi desponsatam traduxit in domum suam ibi: & ita fieri voluit Deus ut sicut à Patre suo æterno habet quod vocetur Christus, ita à D. Josepho quod vocetur & Nazarenus & Galilæus, Nazarenus à bonis, Galilæus à malis Juliano Apostata & aliis illi similibus.

XX. Objicies si parentibus Beatæ Virginis fuissent aedes Jerosolymis, cùm illi jam mortui essent quando illa nupsit, & consequenter illis in bonis successisset, sine dubio potius elegisset manere in domo in qua nata fuisset, in qua parentes vixissent & obiissent, quam in Nazareth, maxime ut esset vicinior Templo cui in eo triennis Deo oblata, ita afficiebatur, ut ab eo nunquam discessisset, nisi ei constitisset voluntatem Dei esse ut Josepho se traderet: & sine dubio Josepho tam cara erat, ut pio ejus desiderio ipse etiam tam pius & sanctus nunquam obstitisset: Respondent aliqui propter hoc argumentum dicendum esse Beatæ Virginis parentes necdum tunc fuisse mortuos maxime cùm contrarium aliundè probari nequeat: & ideo à D. Josepho conjugæ suo in domum suam, quam Nazarethi habebat fuisse abductam: & per hoc magis confirmari hanc sententiam de Pa-

triâ D. Josephi. Respondeo secundò, cùm decrevisset uterque ex Dei motione speciali sanctam paupertatem servare, & ex re familiari necessaria tantum reservare; elegit B. Virgo & D. Josephus ex bonis ad se pertinentibus & devolutis ea vendere, ex quorum venditione melius paupertatem istam servare poterant, & plura in pauperes erogare: quare cùm ea quæ possidebant Jerosolymis ex hæreditate SS. Joachimi & Annæ ampla essent, & domus Nazarethana D. Josephi conformior paupertati sanctæ, ibique Divus Josephus, ut civis & incola suas haberet habitudines, ut ex arte sua sibi & sponsæ suæ victum quæreret, ideo B. Virgo quæ humilis erat & subdita, prætulit virum suum sequi & Nazarethum venire.

Et hæc D. Josephi domus Nazarethana illa est quam Deus elegit pro conceptione suâ, illa est quam Christus sanctificavit in habitatione sua usque ad tempus manifestationis suæ, illa est quam super omnia loca quæ suâ sanctissimâ consecravit præsentiam dilexit, quam ideo ne cum cæteris in manus inimicorum fidei caderet, singularissimo, stupendissimo ac inaudito omnibus sæculis portento per aëra Nazaretho in Dalmatiam, à Dalmatiâ in agrum Picenum, inde in prædium cujusdam Lauretæ seu Laurentiæ, unde Lauretana jam dicitur, transtulit: tandem illa est, ut paucis multa complectar, totius orbis primum ac maximum sacrarium, non à christianis tantum orthodoxis, sed etiam à Sarracenis in pretio & veneratione habitum, quæ non minùs justè Nazarethana à Nazaretho, aut Josephina à D. Josepho, quam Lauretana à Laureta vel Laurentia, in cujus prædio collocata est diceretur: Et hæc de Civitate D. Josephi,

De Patria seu Provincia in qua sita est Nazareth, certum est esse Galileam. Missus est enim Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ cui nomen Nazareth, Hæc Provincia est in Asiâ, de qua ita Hypocrates opusc. de aëre & aquis. Longè pulchriora & majora omnia nascuntur in Asiâ, estq. Regio ipsâ Europâ mansuetior, sunt enim hominum mores benigniores & cultiores. Causa verò horum est, temporum anni temperies, siquidem

Synopsis

Magnabit

D.

Josephi

SV
113

In medio solis ortu sita est, ad auroram, à frigiditate & caliditate omni remotior.

XXIII. Galilæa ipsa in càmūdi plagâ idest Asia inter ceteras ejus Provincias, utpote ferè in ejus mediatullo posita, ut à situ, ita à natura optima est: ut enim ex Iosepho Iudæo, aliisque multis colligimus fontibus est perennibus atque torrentibus irrigua, frumenti, vini & olei feracissima: omnes illius oræ scatent omnigenâ fructuum ubertate: pratorum herbecens viriditas, floribus innumeris vernalibus, fontes purissimis labuntur aquis. Crederes Carmelum, & Thabor, & Hermon, & terram Naïd, aut fortunatas Insulas, si ibi essent Conventus Philophorum, Theatra Poëtarum, Exultantium Coronæ, Musici concentus, & Genialia Convivia, quæ Plato in suis descripsit. Non frigus in Galilæâ, non æstus est gravis, sed temperatus aër funditur, & mitibus solis radiis illustratur. Et Isidorus lib. 4. de orig. cap. 3. Galilæa candidiores gignit homines quàm Palestina, terra opima, ferax & fructibus satis fœcunda.

XXIV. Sed ut à natura & situ optima est Galilæa, ita à moribus contemptibilis, imò Ioannes Major in cap. 1. Lucæ scripsit nihil apud Iudæorum Proceres eâ Provinciam fuisse contemptibilius. Contemptibilitas ejus videtur indicari Ioan. cap. 7. vers. 41. *Nunquid à Galilæâ venit Christus?* Et propterea Nicodemus videretur objectum esse, ibidem versu 52. *Nunquid & tu Galilæus es? Scrutare & vide quia à Galilæâ Propheta non surgit.* Quæ opprobria, ut patet, non in solum, sed in homines conjecta sunt, vel ob inculta ingenia, vel in contemptum non benè observatæ Religionis, vel forsitan quod Gentilibus vicina odium incurrerit Hebræorum.

XXV. Porrò duæ sunt Galilææ in Asiâ, vel dividitur una in duas partes: quarum prima confinis est Iudææ, altera verò Phœnicæ juxta nostrum S. Cyrillum Alexandrinum lib. 2. contra Iulian. quas Iosephus lib. 3. de bello Iud. cap. 2. superiorem & inferiorem nominat. Superior quæ est posita in Tribu Nephthali, ea est, quæ Isaiæ cap. 9. & Matth. cap. 4. dicitur Galilæa Gentium, tum quia hæc, ut etiam inferior, & longè amplius gentibus cingebatur, tum quia

Salomon maximam ejus partem Hiram Regi Tyriorum cesserat. Posterior autè est in Tribu Zabulon circa Tiberiadem & Stagnum Genezareth, ut tradit D. Hieron. lib. de locis Hebræicis in qua est Nazareth de quâ nobis hic sermo: & per hoc patet bonitas divisionis Galilææ, quandoquidè Nazarethani ipsi dicentes Domino: *Quanta audivimus facta in Caparnaum (quæ est Civitas in Galilæâ) fac & hic in Patria tua.* Distinctionem Galilææ manifestè innuant.

In hæc ergò secundâ partè Galilææ, XXVI. quæ est inferior posita in Tribu Zabulon, est nostra Nazareth, quæ cum interpretatur florida, denotat hunc locum summè participare bonitatem soli totius Galilææ; sed ut bonitate soli hæc pars Galilææ commendabilis ut tota Galilæa, ita à moribus contemptibilis ut reliquum Galilææ. Hinc illæ voces: *A Nazareth potest quid boni venire?*

Sed dices, hæc Nazareth non pertinebat ad Tribum Judæ ex quâ tamen fuit D. Joseph, sed ad Tribum Zabulon ut diximus: non potuit ergò D. Josephus possedisse domum extra propriam sortem. Respondeo, rediisse tantum è captivitate Babylonis Tribus Juda, Levi & Benjamin, alias verò Tribus remansisse in terrâ Medorum & Persarum: undetres illè Tribus reduces totam terram Judæorum possidebant, nè esset deserta. Vide plura apud Abulensè in c. 2. Matt. q. 87. & 88. & Sylveirâ tom. 1. in Evang. lib. 2. c. 9. in exposit. illorum verborum Matt. c. 2. v. 23. *Et veniens habitavit in Civitate qua vocatur Nazareth.*

Quare cum è Nazaretho à moribus XXVII. ita contemptibili tantus civis fuerit Divus Josephus oriundus, imò & Jesus ibidem conceptus, & per tot annos incolæ. Meritò propter hos contra Nazarethanos & Galilæos torqueo quod hic supra num. 5. D. Isidorus Ægyptius lib. 1. epistolar. epist. 281. contra Cappadoces improbos ob Sanctos Fratres Basilium & Gregorium ex eâ etiam oriundos. *Ego Sanctos illos, Iosephum & Jesum, è Nazaretho & Galilæa extitisse assentior, atque hoc potissimum Nazarethanorum & Galilæorum improbitatis argumentum est: Nam si isti ex illis minimè effulsissent, malè servata natio generalem improbitatem tanquam à natura sibi indi-*

tam